

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 28 ΜΑΪΟΥ 1830.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Αρ. 1007. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
 Ψήφισμα ΙΓ. Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Θέλοντες ἀφ' ἐνὸς μὲν μέρους νὰ προλάβωμεν τὴν περαι-
 τέρω φθορὰν τῶν ἐθνικῶν φθαρτῶν κτημάτων, ν' ἀνακαινισθῶ-
 σιν ὅλαι αἱ οἰκοδομαί, ὅσαι κατήντησαν εἰς ἐρείπια, ἢ σώ-
 ζονται ἀκόμῃ, καὶ νὰ οἰκισθῶσιν αἱ πόλεις·

Ἐπιθυμούντες δὲ ἀφ' ἑτέρου νὰ προμηθεύσωμεν οἰκίας
 εἰς τοὺς πολίτας τῆς Ἑλλάδος κατ' ἐξοχὴν εἰς τοὺς
 ἀπορούς, καὶ νὰ τοὺς ευκολυνώμεν εἰς τὴν ἀγορὰν αὐτῶν·

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ὑπ' Α3. Β' ψήφισμα τῆς ἐν
 Ἀργεῖ Ἐθνικῆς Συνελεύσεως·

Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τῆς Γερουσίας.

Ψηφίζομεν.

Α'. Ὅλα τὰ κατὰ τὰ διάφορα μέρη τῆς ἐπικρατείας
 κείμενα ἐθνικὰ φθαρτὰ κτήματα, εἴτε σωζόμενα, εἴτε κα-
 τηνημένα εἰς ἐρείπια, ἢ κατηδαφισμένα, εἶον ὁπωτήτια,
 ὁσπητότοποι, ἐργαστήρια, ἐργαστηρότοποι, φούρνοι, παι-
 δοχεῖα, μύλοι, καὶ τὰ παρόμοια, κατὰ τὸ μνημονεῖον Β'
 ψήφισμα τῆς ἐν Ἀργεῖ Συνελεύσεως, δέλουν πωληθῆ ἐπὶ
 δημοπρασίας, καὶ δέλουν πρᾶχρηθῆ εἰς τὸν ὅστις ἤθελε
 προσφέρει τὴν μεγαλητέραν τιμὴν.

Β'. Ὅμοίως δέλουν πωληθῆ ἐπὶ δημοπρασίας καὶ ὅλα
 τὰ ἐθνικὰ κτήματα, ὅτα ἐπεσκευάσθησαν κατὰ διαφόρους
 ἐποχὰς ἀπὸ διαφόρους πολίτας, οἱ ὅποιοι δέλουν ἀποζη-
 μιῶσθαι τὰ ἔξοδα τῆς ἐπισκευῆς μετὰ τοῦ νομίμου τόκου
 αὐτῶν, ἐκπιπτομένου τοῦ ἐνοικίου κατ' ἐκτίμησιν, ἢ ἰσχυρὸν
 ἀγοράσωσιν αὐτὰ ἄλλοι παρὰ τοὺς ἐπισκευάσαντας· ἂν δὲ
 τὸ δημοπρατούμενον κτῆμα πέσῃ ὑπὸ τὴν κυριότητα τῶν
 ἐπισκευαστῶν, τότε τὰ ἔξοδα τῆς ἐπισκευῆς ἐκτιμώμενα,
 δέλουν ἐκπίπτεσθαι ἀπὸ τὴν τιμὴν τοῦ κτήματος, εἰς τὴν
 ὁποίαν δέλουν προστεθῆ τὰ ἐνοίκια προσδιοριζόμενα ὁμοίως
 κατ' ἐκτίμησιν· ἢ δὲ ἐκτίμησις εἰς τὰς ἀνω εἰρημένας
 περιστάσεις δέλει γίνεσθαι ἀπὸ εἰδήμονας ἐκλεγομένους
 ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν.

Γ'. Ἡ δημοπρασία εἶναι κοπῇ γίνεται δὲ μὲ μετρητὰ,
 ἢ διὰ πιστώσεως.

Δ'. Ἡ πίστις δίδεται εἰς τοὺς αὐτόχθονας Ἕλληνας
 κατὰ νόμον λαβόντας τὸ δικαίωμα τῆς αὐτοχθονίας, ἢ

ταῦς ἀπ' ἀρχῆς τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος ἀγν-
 νισθέντας· ὁμοίως δίδεται πίστις καὶ εἰς τοὺς ἀποδεδειγ-
 μένως παθόντας ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος, καὶ διὰ τὴν Ἑλλάδα,
 διὰ νὰ κατασκευάσωσιν ἀνάλογον οἰκίαν καὶ ἐργαστήριον,
 ἢ δὲ ποσότης τῆς πιστώσεως δὲν δέλει ὑπερβῆ τοὺς δέκα
 χιλιάδας Φοίνικας δι' ἕκαστον.

Ε'. Κάνεις δὲν δύναται ν' ἀγοράσῃ πλεῖον τῶν εἰκοσι
 χιλιάδων Φοινίκων, ἐμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν διὰ τῆς
 πιστώσεως ἀγοραζομένων· οἱ δὲ προαγοράσαντες ἐθνικὰ φθα-
 ρτὰ κτήματα, δὲν δύναται ν' ἀγοράσωσιν ἄλλα, εἰμὴ ἕως
 νὰ συμπληρωθῇ ἡ ποσότης τῶν εἰκοσι χιλιάδων Φοινίκων.

ΣΤ'. Δίδεται εἰς τοὺς ἔχοντας τὸ δικαίωμα τῆς πιστώ-
 σεως προθεσμία ὅκτω ἐτῶν διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ἀγοραζο-
 μένων δι' αὐτῆς κτημάτων· δέλουν δὲ προπληρῶναι τὸ ὄγδον
 τῆς τιμῆς εὐθὺς μετὰ τὴν δημοπρασίαν, τὰ δὲ λοιπὰ, ἀνὰ ἐν
 ὄγδον εἰς τὰς ἀρχὰς ἐκάστου ἔτους ἄνευ τόκου· εἰ δὲ διὰ
 μετρητῶν ἀγοραστὰι δέλουν προπληρῶναι τὰ ἡμίση, τὰ δὲ
 ἄλλα ἡμίση μετὰ ἕξ μῆνας.

Ζ'. Ἡ δημοπρασία δέλει γίνεαι διπλῇ· ἡ πρώτη ἐπιτε-
 πῶς, καὶ ἡ δευτέρα καὶ τελεία εἰς τὴν καθέδραν τῆς Κυβερ-
 νήσεως.

Η'. Τὸ διὰ πιστώσεως ἐκποιηθὲν κτῆμα μέχρι τῆς τε-
 λείας πληρωμῆς θέλει θεωρεῖσθαι ὡς ὑπεθήκη εἰς τὸ ἐθνικὸν
 ταμεῖον, καὶ διὰ τοῦτο αὐτὸ τὸ κτῆμα δὲν δύναται νὰ ἔμδῃ
 εἰς ὑποθήκην, μήτε νὰ μεταπωληθῇ πρὶν τῆς ἐξοφλήσεως τῶν
 χρεωστούμενων.

Θ'. Τὰ ἐκποιούμενα κτήματα θέλουν καταμετρεῖσθαι ἢ
 ἐκτιμᾶσθαι ἀπὸ ἀρχιτέκτονα, καὶ εἰς τὴν δημοπρασίαν θέλουν
 ἐκτίθεσθαι μὲ τὴν σημείωσιν τῆς δέσεως τῶν, τῆς ἐκτά-
 σεως τῶν κατὰ πῆχεις, τῆς καταστάσεως τῶν ὁρίων καὶ τοῦ
 ὀνόματος τοῦ πρώην οἰκοδεσπότη.

Ι'. Ἐάν τις τῶν ἀγοραστῶν δὲν πληρώσῃ τὴν συμφωνη-
 θέσαν ποσότητα εἰς τὰς διωρισμένας ἐποχὰς, ἡ Κυβέρνησις
 ἐκθέτει τὸ κτῆμα εἰς δημοπρασίαν μὲ κερδὸς ἢ ζημίαν εἰς
 λογαριασμὸν τοῦ πρώην ἀγοραστοῦ.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 25 Μαρτίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἰσὺν ἀπαράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ.

Ἐν Ναυπλίῳ τὴν 15 Μαΐου 1830.

Ἡ ἐπὶ τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς

Γ. ΣΤΑΥΡΟΣ, Ι. ΚΟΝΤΟΥΜΑΣ, Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

1888.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τοὺς κατὰ τὴν ἐπικράτειαν Ἐκτάκτου, Ἐπιτρόπους
καὶ Προσωρινὸς Διοικητὰς.

Τῶν πολιτῶν τινες, ἐπιθυμοῦντες νὰ φέρωσι τὰ πρωτεῖα
εἰς τὴν πατρίδα των, ἐνόμισαν ὅτι ἐχρεώσονται νὰ ἐκφράσωσι
μέσῳ πρὸς τὴν Α. Β. Υ. τὸν Πρίγκιπα Λεοπόλδον τὰ
αἰσθήματα τῆς εὐγνωμοσύνης των διὰ τὰς εὐεργεσίας τῶν
Συμμάχων Δυνάμεων, καθὼς καὶ τὰς εὐχὰς των ὑπὲρ τῆς
ἐκπληρώσεως τῶν εὐεργεσιῶν αὐτῶν διὰ τῆς Α. Β. Υ.,
τοῦ ἰδίου αὐτοῦ Πρίγκιπος Λεοπόλδου, τὸν ὁποῖον καὶ πα-
ρακαλοῦν νὰ ἔλθῃ ὡς τὰχος εἰς τοὺς κόλπους τῆς νέας
πατρίδος του.

Ἐγκλειστα εὐρίσκετε τ' ἀντίγραφα δύο ἀναφορῶν των εἰς
πληροφορίαν σας. Ὅσον ἐπιθυμοῦμεν νὰ φανῶσιν οἱ Ἕλλη-
νες εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ Ἡγεμόνος αὐτῶν ἄξιοι τῆς
τύχης, εἰς τὴν ὁποίαν ἡ Δεῖα πρόνοια τοὺς κατέταξε, τόσον
λυπούμεθα, διότι τινες ἐξ αὐτῶν δὲν γνωρίζουν εἰς αὐτὴν τὴν
περίστασιν ὁποῖα χρεὶ ὀφείλουν νὰ ἐκπληρώσων πρὸς τὸν
ἑαυτὸν των, διὰ νὰ φθάσουν ἐντίμως τὸν ὁποῖον πρέθετο
σκοπὸν.

Οἱ πολῖται οὗτοι ἤθελαν φθάσει τὸν σκοπὸν των, ἀνίσως
ἐνισχυόμενοι ἀπὸ τοὺς καθαρὸς καὶ εὐγενεῖς στοχασμοὺς,
ἀπὸ τοὺς ὁποῖους πρέπει νὰ κινῶνται, ἤξευραν νὰ ἐκτιμή-
σουν κατ' ὅλους τοὺς λόγους τὸ βᾶρος τῆς πράξεώς των·
τότε ἤθελον γνωρίσει ὅτι εἰς μὴν τὴν Κυβέρνησιν ἀνῆκε
νὰ δώτῃ εἰς τὴν πράξιν των χαρακτῆρα νομιμότητος, καὶ
ὅτι ἡ πράξις των μόνον ὑπὸ τοιούτους τύπους ἤθελε φανῇ
εὐάρεστος εἰς τὴν Α. Β. Υ. τότε δὲ ἤθελαν μᾶς κοινοποιή-
σει κατὰ συνέπειαν τοὺς στοχασμοὺς των, καὶ ἡμεῖς ἤθε-
λαμεν τοὺς δώσει τὰ μέσα νὰ τοὺς βάλουν εἰς πράξιν, ὅτε
καὶ ἡ Α. Β. Υ. ὁ Ἡγεμὼν, ἀκούων δι' ἡμῶν τὴν φωνὴν τῶν
εὐχῶν των, ἤθελε τὰς ἀποδεχθῇ μ' εὐχαρίστησιν.

Ἀλλ' αὐτὶ νὰ ὁδηγηθῶν κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, οἱ πολῖ-
ται οὗτοι, ἀποπλανηθέντες κατὰ δυστυχίαν, ἐπροτίμησαν
ἴσως ν' ἀκολουθήσουν συμβουλὰς ἀλλοτρίας τῶν ἀληθῶν συμ-
φερόντων τοῦ ἔθνους.

Οὗτοι ἐσυμβουλευθῆσαν διὰ τὴν πράξιν, περὶ τῆς ὁποίας
ὁ λόγος, εἰς μυστικὰ διαβούλια δι' ἀνθρώπων κρυφίως
ἀπεσταλμένων ἐζήτησαν ὑπογραφὰς καὶ ταύτας τέλος
πάντων ἔσπευσαν νὰ διευδύνωσι πρὸς τὴν Α. Β. Υ. ὑπό τινα
προστασίαν, τὴν ὁποίαν δὲν ἀποτολμῶσι νὰ φανερώσωσιν.
Ὁ Ἡγεμὼν θέλει μὲν λυπηθῇ περὶ τούτου, καθὼς καὶ
ἡμεῖς λυπούμεθα, ἀλλ' ἡ Α. Β. Υ. δὲν δ' ἀμφισβᾷ, κα-
θὼς οὐδ' ἡμεῖς ἀμφισβᾷμεν, ὅτι πολλοὶ τῶν ὑπογεγραμ-
μένων πολιτῶν παρεσύρθησαν εἰς τὴν παγίδα μὴ συνειδότες,
εἴτε ὑπείκοντες εἰς τὴν ἐπιρροὴν εἰσηγήσεων, τῶν ὁποίων
τὴν φύσιν δὲν ἠμπεροῦν νὰ ἐννοήσωσι.

Κρίνομεν χρεὸς μας νὰ σᾶς διασαφήσωμεν τὰ γενόμενα,
διὰ νὰ τὰ κρινοποιήσετε εἰς τοὺς πολίτας τῶν ὑπὸ τὴν διευ-
θυνσίν σας ἐπαρχιῶν.

Ὅθεν, ἀφοῦ ἀναγνώτετε εἰς αὐτοὺς τὴν παρούσαν μας,
θέλετε τοὺς ἀναγγεῖλαι, ὅτι διετάχθητε παρ' ἡμῶν νὰ δι-
χῆτε τὰς ἀναφορὰς των, τὰς ὁποίας ἐπιθυμοῦσι νὰ δέσουν
ὑπ' ὄψιν τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Πρίγκιπος Λεοπόλδου, διὰ νὰ
ἐκφράσωσι τὰ αἰσθήματα τῆς εὐγνωμοσύνης των πρὸς τὰς
εὐεργετίας αὐτῶν Συμμάχους Αὐλὰς, καὶ τὰς εὐχὰς των
ὑπὲρ τῆς ταχείας ἐλευσεως εἰς τὴν Ἑλλάδα τῆς Α. Β. Υ.

Διερμηνεῖς τῶν αἰσθημάτων τε καὶ εὐχῶν αὐτῶν, ἡμεῖς
ἤδη τὰ ἐξεφράσαμεν εἰς τὸν Ἡγεμόνα, ἀφ' ἧς ὥρας ἐλά-
βομεν τὰ ἔγγραφα, μετὰ τὰ ὁποῖα μᾶς ἐτίμησεν ἀπὸ τὸν παρ-
ελθόντα Φεβρουάριον. Ὅλον τὸ ἔθνος ὁμοφώνως, ἔχον ἀπεριό-
ριστον ἐμπιστοσύνην εἰς τοὺς γενναίους σκοποὺς τῆς Α. Β. Υ.
τῶν ὁποίων ἔλαβεν ἤδη ἐχέγγυα, δὲν ἀμφισβᾷ ὅτι ἡ
Α. Β. Υ. ὁ Ἡγεμὼν, ψηφισθεὶς ἀπὸ τὰς Συμμάχους Αὐλὰς
διὰ νὰ κυβερνήσῃ τὴν Ἑλλάδα, ἠμπορεῖ μόνος ἐφεξῆς νὰ
προαγάγῃ τὴν πολιτικὴν τῆς ἀναγέννητιν ἐπὶ τῆς βάσεως
τῶν ἐμφύτων εἰς ἐντελῶς ἐλεύθερον καὶ ἀνεξάρτητον ἔθνος
δικαίῳ.

Δίδομεν τέλος εἰς τὴν παρούσαν μας, ἐπαναλαμβάνοντες
τὰς ἀξιώσεις μας, καὶ προσκαλοῦντές σας νὰ ἐξηγήσετε εἰς
τοὺς πολίτας κατὰ ποῖον τρόπον θεωρεῖ ἡ Κυβέρνησις τὸ
γεγόμενον κίνημα τινῶν ἐκ τῶν συμπατριωτῶν αὐτῶν ὡς πρὸς
τὴν Α. Β. Υ., συγχρόνως δὲ νὰ τοὺς βεβαιώτετε, ὅτι θέλετε
μᾶς διευθύνει ἀσφαλῶς τὰς ἀναφορὰς των, τὰς ὁποίας
τυχὸν ἤθελαν κάμει κατ' οὐδ' τύπου ὑπαγορεύει ἡ παρούσα
μας, καὶ ὅτι θέλομεν καταβάλλει πᾶσαν σπουδὴν νὰ τὰς
διευδύνωμεν ἀφεύκτως πρὸς τὴν Α. Β. Υ. τὸν Πρίγκιπα
Λεοπόλδον.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 24 Μαΐου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Βασιλικὴ Ὑψηλότης.

Εὐγνωμοσύνης ἀνεξαλείπτου καὶ ἀγαλλιότητος ἀμέτρου
εἰλικρινὲς αἶσθημα κατέσχε τὰς ψυχὰς τῶν εὐσεβάστως
ὑποφαινομένων κατοίκων ἐν Τριπολιτσᾷ.

Εὐγνωμοσύνης μὲν πρὸς τὰς συμμάχους Υ. Δυνάμεις,
διότι ἐπισφραγίζουσαι τὰ ἄπειρα πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἀγα-
θοεργήματά των ἀπεφάτισαν τὴν ἀνεξαρτησίαν της.

Χαρᾶ, δὲ, διότι ἐπὶ ὑψηλῇ κορυφῇ τῆς Υ. Β. Υ. ἀνατίθε-
ται ἡ ἡγεμονία τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ ἀσφάλεια τοῦ δυστήνου
λαοῦ της, τῆς ὁποίας πρὸ πολλοῦ ἠύχετο ν' ὀξιώσῃ.

Ἀλλὰ σὺν πᾶσι τούτοις ἀποκαθίσταται ἀτελής ἡ τοιαύ-
τη ἀγαλλίασις, ἐν ὅτῳ δὲν θεωροῦμεν τὴν Υ. Β. Υ. ἐπὶ
τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐδάφους, διὸ καὶ ἐπεκτείνοντες τὰς πρὸς
τὸν ὑψιστον Θεὸν δεήσεις μας ἵνα διατηρῇ τὸ κράτος ἀήτ-
τητον τῶν Υ. Σ. Δυνάμεων, εὐδώσῃ τὴν Υ. Β. Υ. ὅσον
οὕτω ἄκρως ὑγιαίνουσιν ἐν μέσῳ τοῦ ἀγαπητοῦ της λαοῦ.

Προσφέροντες λοιπὸν τὰ δειγμάτων ταῦτα τῆς εὐγνωμοσύ-
νης μας διὰ τῆς Υ. Β. Υ. πρὸς τοὺς κραταιοὺς Συμμάχους,
μένομεν μὲ βεβαίαν καὶ σταθερὰν ἐλπίδα τοῦ νὰ ἀξιωθῶμεν
ὅσον τάχιστα τῆς λαμπρᾶς καὶ ἐνδόξου παρευτείας της, καὶ
προσφέρομεν ὡσαύτως πρὸς τὴν Υ. Β. Υ. διὰ τῆς ταπεινῆς
ἡμῶν ταύτης τὸ αἰετοπτεροῦ ὀφειλόμενον σέβας καὶ τὴν τελείαν
μας διὰ πάντος ἀφοσίωσιν.

Δέξατθε τοίνυν εὐμενῶς ταύτην ὡς τεκμήριον τῆς βαθυ-
τάτης ἡμῶν εὐλαθείας πρὸς τὴν Υ. Β. Υ. ὅπου καὶ εὐλα-
βῶς ὑποσημειούμεθα.

Πρὸς τὴν Βασιλικὴν Αὐτοῦ Ὑψηλότητα
τὸν Ἡγεμόνα τῆς Ἑλλάδος.

Μόλις μαθόντες ἐκ τῆς πρὸς τὴν προσωρινὴν Ἑλληνικὴν

Κυβερνήσει διακινύσεως τῶν παρ' αὐτῇ Κυρίων Ἀντιπρέ-
σβευτῶν Συμμάχων Δυνάμεων, ὅτι οἱ κραταῖοι Προστάται
τοῦ πολυπαθοῦς Ἑλληνικοῦ λαοῦ ἀπεφάσισαν τελείαν τὴν
ἀνεξαρτησίαν του, ἐχύσαμεν ὅλοι ὑάκρυα ἀμέτρου χαρᾶς
καὶ ἀνιού εὐγνωμοσύνης, ἀλλὰ ποῖα ἀγαλλίασις ψυχῆς
διέχυσαν τὰς καρδίας ἡμῶν, ὅταν ἠκούσθη ὅτι οἱ κραταιότα-
τοι καὶ φιλόφρονες Σωτῆρες ἡμῶν ἐπρονόησαν ἵνα ἀναγι-
ρεύσῃ καὶ Ἡγεμόνα τῆς Ἑλλάδος ἄνδρα ἀγαθὸν καὶ
ἐνάρκην, τὴν Τ. Β. Υ., ὡς μόνην δυναμένην ἵνα ἐξασφαλίσῃ
τὴν τύχην τοῦ πολυπαθοῦς ἔθνους ἡμῶν, θεραπεύσῃ τὰ
πολυδάμνα αὐτοῦ δεινὰ καὶ τὸ φέρῃ εἰς εὐδαιμονίαν.

Ἡ διαχειριτοσύνη τῆς Τ. Β. Υ. ὑπάρχει δῶρον Θεοῦ·
ὁ ἐπουράνιος πατήρ, ὅστις ἀπ' ἀρχῆς τοῦ ἀγῶνος ἡμῶν ἐνί-
πνευσεν εἰς τὰς ψυχὰς τῶν Κραταιοτάτων Βασιλέων το-
σαῦτα ἀγαθοεργείας καὶ φιλανθρωπίας αἰσθήματα, αὐτὸς
ὁ ἐπουράνιος πατήρ, ἐμβλέψας εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος,
ἠνέγκησεν ἵνα τεθῇ ὑπὸ τὴν φρόνιμον κηδεμονίαν τῆς Τ. Β. Υ.,
ἣτις πάντοτε ἐστάνη τὸ ἀντικείμενον τῶν εὐχῶν τῶν Ἑλλή-
νων, καὶ εὐδαιμονία καὶ τύχη τοῦ πολυπαθοῦς ἡμῶν ἔθνους.

Δόξα εἰς τὸν ἐπουράνιον Θεόν, κράτος καὶ ἰσχύς εἰς τὰς
Συμμάχους Δυνάμεις!

Οἱ Ἕλληνες εὐφροσύνης πλήρεις διὰ τὴν εὐτυχὴ καὶ
ἐπιθυμητὴν διαχειριτοσύνην σας, λυποῦνται διὰ τὴν βρα-
δύτητά σας· ἀλλὰ διαλογιζόμενοι ὅτι ἡ μακρὰν τοῦ ἀγαπη-
τοῦ καὶ εὐπειθοῦς λαοῦ σας διαμονὴ τῆς Τ. Β. Υ., ἔχει
ἀντικείμενον ὑψηλὰ τοῦ ἔθνους συμφέροντα, παρηγοροῦσι μὲν
τὴν δικαίαν αὐτοῦ λύπην, εὐχονται δὲ πρὸς θεὸν τὸν ὑψίστον
ταχέαν καὶ εὐδαίμονα τὴν ἀριξίν σας, περιμένοντές σας
μὲ ἀνοικτὰς τὰς ἀγκάλας.

Δεχθῆτε, παρακαλοῦμεν, τὸ βαθύτατον ἡμῶν σέβας καὶ
τὴν προσφερομένην ὑποκλινῇ καὶ τελείαν ἡμῶν ἀφοσίωσιν.

Ἐξοχώτατε Κυβερνήτα,

Πρὸ ἀρκετοῦ καιροῦ ἤδη, ἡ ἡμετέρα κοινότης τῶν ἐν
Βιέννῃ κατοίκων ὀρθοδόξων Χριστιανῶν καὶ ὑποκόων τῆς
Ἀυστρίας, ἐλέει κινουμένη πρὸς τοὺς δεινὰ παθόντας ὁμο-
πίστους ἐν Ἑλλάδι σιναδελφούς, καὶ λαβούσα πρὸς τοῦτο
καὶ τῆς δικικῆσέως μας ἀδειαν, ἐσύναξε παρὰ τῶν φιλευ-
σπλαγχνῶν ἐδῶ ὁμοθρήσκων μίαν πιστότητα Φιορινίων,
ἣτις μεταβληθεῖσα εἰς τάλληρα 2,007: 99/100 ἐστάλη
ἐμὸν πρὸς τὸν ἐν Κερκύρᾳ Κύριον Ἀναστάσιον Ἰ. Κόνια-
ρην, κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρελθόντος χειμῶνος, διὰ νὰ
μεταχειρισθῇ πρὸς βοήθειαν τῶν εἰς τὴν Ἐπταήστον κατα-
φυγόντων ἐνδεῶν Γραικῶν, γερόντων, γυναικῶν καὶ ὀρφανῶν.

Ἀργὰ, πλὴν ἔφθασεν ἐκεῖ ἡ μικρὰ τούτη συνδρομὴ μας·
ἐπειδὴ ἡ θεία πρόνοια εἶχε δευθῆται πλέον τοὺς ὁμοπίστους
διὰ τῆς πρὸς αὐτοὺς ἀποστολῆς τῆς Ἐξοχότητός της,
ὡς ἑτέρου σωτήρος, εἰς τὴν ὁποίαν ἐποχὴν οἱ ὁποιοῦντες
ἐκπαρμένοντες φυγάδες ἐπέστρεψαν εἰς τὰ ἴδια, καὶ ζῶσιν
ὑπὸ τὴν πατρικὴν αὐτῆς αἰγίδα, εἰς τρόπον ὅπου, κατὰ
τὸ γράφειν τοῦ Κυρίου Κόνιαρην, οὕτε εἰς ἐξ αὐτῶν εὕρσκει-
ται πλέον ἐν τῇ Ἑσπτανίᾳ, διὰ νὰ λάβῃ αὐτῆς μέρος.

Οὕτως οὖν ἐχόντων τῶν πραγμάτων, κινῇ ἀπάντων τῶν
συμφερόντων γνώμη, καὶ συναινέσει τῆς ἡμῶν Διοικήσεως,
ἐπιφασίσθη αὐτὰ τὰ πρὸς βοήθειαν τῶν ἐνδεῶν τοῦ γένους
μετρητὰ νὰ περάτωσιν εἰς χεῖρας τῆς Ἐξοχότητός της,
ἥτις ἐν ὀνόματι πάντων παρακαλεῖται ταπεινῶς δι' ἐμοῦ,

νὰ ἤθελε τὰ καταθέσει ὡς πρῶτον λίθον θεμελίων, πρὸς
σύστασιν τινὸς κοινωφελούς, καὶ διὰ τῆς ἐτησίου τῶν τόκων
διανομῆς διηλεκτῶς χρησίμην τοῖς ἐν Ἑλλάδι ὁμογενέσιν,
ἰνστικτοῦ του, εἰὼν ὀρφανοτροφείου, νοσοκομείου κτλ.

Τούτῃ εἶναι μὲν ἡ ἐδική μας ἐπιθυμία· ἀρκεῖ δὲ βέβαια ἄνευ
τῆς ἡμετέρας ἐδηγίας ἡ φιλόπατρις καὶ φιλανθρωποτάτη
φρόνησις τῆς Ἐξοχότητός της, διὰ νὰ ἐκλέξῃ τὰ συμφερώ-
τερον πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ παρ' ἡμῶν ποθουμένου, ἐνῶ εὐδὲς
γνωρίζει, ὡς αὐτὴ, τὰς ἀνάγκας καὶ ἐλλείψεις τοῦ ἔθνους.

Παρακαλεῖται δὲ μόνον ἡ Ἐξοχότης της, τὸ μέλλον
τοῦτο σύστημά νὰ γένῃ ἐν ὀνόματι τῆς ἐδῶ κοινότητος τῶν
ἐντοπίων ὀρθοδόξων Γραικο-βλάχων, καὶ νὰ μοι δεθῇ τοῦ
ἀποδάντος εἰδησις καὶ ἀποδείξεις πρὸς πληροφορίαν καὶ
ἀπολογία μὲν ἐνώπιον τῶν μετεχόντων ἀπάντων.

Διορίζω συγχρόνως τῷ ἐν Κερκύρᾳ Κ. Ἀναττατίῳ Ἰ. Κόν-
ιαρῇ νὰ ἤθελε περάσει τὰ αὐτὰ τάλληρα 2007: 99/100
ἀκωλύτως καὶ κατὰ τὸν ἀσφαλέστερον τρόπον, τῇ Ἐξοχό-
τητί της. Ἐν ὀνόματι δὲ πάντων ἡμῶν, εὐχομαι αὐτῇ
θεῖαν ὑγείαν καὶ μακροημερίαν. Μὲ μεγάλην μου εὐχαρί-
στητιν λαβὼν εἰς τοιαύτην εὐκαιρίαν τὴν χάριν καὶ τιμὴν
νὰ τῇ προσφέρω τὸ παρὸν ταπεινόν μου, δὲν λείπω τοῦ νὰ
τὴν βεβαιώσω καὶ μερικῶς τὸ βαθύτατον σέβας μου, καὶ
ὅτι εἶμαι καὶ ἔσομαι πάντοτε διόλου ἀφιερωμένος εἰς τὰς
προσταγὰς, ὡς ἤθελε καταδεχθῇ νὰ μ' ἀξιώσῃ.

Μένω δὲ εἰς ἀείποτε τῆς Ἐξοχότητός της
Βιέννα, τὴν 15—27 Μαρτίου 1830.

Ὑποκλινέστατος δοῦλος

Σίμων Γρ. Σίνας

Ἀρ. 766.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τὸν Κύριον Σίμωνα Γ. Σίναν.

Ἐδέχθημεν μετὰ πολλῆς εὐγνωμοσύνης τὴν ποσότητα
τῶν 2,007: 99/100 διστήλων, τὰ ὅποια μετὰ τῶν ἐν Βιέννῃ
συμπολιτῶν σας Γραικο-βλάχων προσφέρετε δωρεὰν εἰς τὰ
δημόσια τῆς Ἑλλάδος καταστήματα.

Νομίζοντες δὲ καὶ συμφερώτερον καὶ πρὸ πάντων εὐάρεστον
εἰς τοὺς δωρητὰς ν' ἀφιερῶσιν εἰς ὄφελος τοῦ Ὀρφανο-
τροφείου οἱ ἐτήσιοι τόκοι τῶν κεφαλαίων τούτων, ἀσφαλι-
σθέντων εἰς τὴν Ἑθνικὴν Τράπεζαν, διετάξαμεν τὴν ἐπι-
ταύτης Ἐπιτροπὴν νὰ συνεννοηθῇ μετὰ τὸν ἐν Κερκύρᾳ Κύριον
Ἀναστάσιον Ἰ. Κόνιαρην· ἅμα δὲ λάβῃ παρ' αὐτοῦ τὴν
διαληφθεῖσαν ποσότητα, θέλει σὰς εἰδοποιήσῃ.

Εἰς τὸ Ὀρφανοτροφεῖον παιδεύονται ἤδη 500 ὀρφανὰ,
καὶ οἱ ἐξελεθόντες μέχρι τοῦδε ἀπὸ τὸ κατάστημα τοῦτο,
κατὰ τὴν ἰδιαιτέραν κλίσιν καὶ ἰκανότητα ἕκαστος ἐνασχό-
λονται εἰς τὴν ναυτικὴν ὑπηρεσίαν, καὶ τὰς τέχνας, καὶ
ἐργόχειρα, ἢ διδάσκονται εἰς τὰ ἐν Αἰγίνῃ δύο Τυπικὰ
σχολεῖα τῆς ἀλληλοδιδασκαλικῆς καὶ τῶν ἀνωτέρων μαθημάτων.

Ἐὰν καὶ ἄλλοι ὁμογενεῖς συνδράμωσι μετὰ τὴν αὐτὴν προ-
θυμίαν εἰς βοήθειαν τῶν Ἑλληνοπαίδων, τῶν ἐπιούρων γένου-
σιν οἱ Ἑλληνικοὶ τόποι, καὶ μάλιστα αἱ ἐπαρχίαι, ὅπου
ὑπῆρχόν ποτε πόλεις, τότε καὶ τὰ διδασκτικά καταστήματα
δέλουν στερεωθῇ, καὶ ἡ ἐπομένη γενεὰ θέλει λάβει ἀγωγὴν
ἀξίαν τῆς μελλούσης τύχης, εἰς τὴν ὁποίαν προσεκλήθη
παρὰ τῆς θείας προνοίας.

Εἶθε τὸ ἰδικόν σας παράδειγμα καὶ τῶν ἐν ἁλλοδαπῇ Ἑλλήνων, ὅσοι συνεισέφερον φιλοτίμως ὑπὲρ τῆς ἐκπαίδευσως τῆς Ἑλληνικῆς νεολαίας, νὰ ἐγείρῃ καὶ τοὺς ἄλλους ὁμογενεῖς, οἱ ὅποιοι ἔχοντες τὰ αὐτὰ πρὸς τὴν πατρίδα αἰσθήματα δὲν ἔδειξαν εἰσέτι διὰ τῶν ἔργων τοὺς ὁποίους τρέφουσιν ὑπὲρ αὐτῆς ἀγαθὺς σκοπούς.

Ἐκφράζομεν πρὸς σέ, Κύριε, καὶ διὰ σοῦ πρὸς τοὺς συμπολίτας σου Γραικο-βλάχους πολλὴν εὐγνώμοσύνην ἐκ μέρους τῶν ὀρφανῶν, καὶ παρ' ἡμῶν τὴν ἐξαίρετον ὑπόληψιν καὶ τιμὴν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 16 Μαΐου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

I. A. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Παιδείσεως Γραμματεὺς
N. ΧΡΥΣΟΓΕΛΟΣ.

Δικαστικά.

Ἀρ. 84.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΑΝΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΩΝ ΝΟΤΕΙΩΝ ΚΥΚΛΑΔΩΝ.

Ὁ Κωστῆς Διακάκης καὶ Ἐμμανουὴλ Μαλλιαράκης Κάσσιοι ἐγκαλεσθέντες παρὰ τοῦ Εὐσταθίου καὶ Ἀδελφῶν Φωκάδων, ὁ μὲν ὡς μετελθὼν τὴν πειρατείαν εἰς τὴν Μαρτινάταν τοῦ Μάρκου Φωκά, ἐλλιμενισμένην εἰς τὴν νῆσον Σύμην, διδίκητῆς ὡν ἐνὸς πειρατικῶν πλοίου [περάματος], ὁ δὲ ὡς συμμέτοχος τῆς τε ἰδιοκτησίας τοῦ πλοίου καὶ τῆς λείας.

Προσκληθέντες δὲ καὶ παρουσιασθέντες, ὁ μὲν Κωστῆς Διακάκης μετὰ τὸ ὑπ' Ἀρ. 2, ὁ δὲ Ἐμμανουὴλ Μαλλιαράκης μετὰ τὰ ὑπ' Ἀρ. 2, 230, 276 τρία ἐντάλματα τῆς 11 Σεπτεμβρίου, 16 Νοεμβρίου καὶ 2 Δεκεμβρίου τοῦ 1829 ἔτους, ἐδικάσθησαν τὴν πολιτικὴν ἀγωγὴν δι' ἀπίφάσεως διαιτητικῶν κριτηρίων ἐκδοθείσης τῇ 13 Μαρτίου 1830, ἀνατιθεμένου τὰ περὶ τῆς ποινῆς αὐτῶν πρὸς τὴν Σεβαστὴν Κυβέρνησιν κατὰ τὸ IB ψήφισμα τῆς ἐν Ἀργεῖ Δ' Ἐθνικῆς Συνελεύσεως.

Κατὰ δὲ τὴν ὑπ' Ἀρ. 158 ἀναφορὰν τῆς Ἀστυνομίας Σαντορῆνης πρὸς τὸ Δικαστήριον τοῦτο τῆς 14 Ἀπριλίου 1830, ἀρπάσαντες κατ' ἐκείνην τὴν νύκτα τὸ πλοῖον τρεχαντήριον, ἰδιοκτησίαν τοῦ ἐκ τῆς Κώμης Ἐμπορείου Νικολάου Γαβαλά, διοικούμενον παρὰ τοῦ Βασιλείου Σιγάλα, ἔδραπέτευσαν μετὰ τῶν τριῶν ἀδελφῶν Νικολάου, Βασιλείου, καὶ Ἀντωνίου Ἀσλάνιδων, καὶ τοῦ Πανταζῆ Καττελλορρίζωτου, καταδεδικασμένων οὕτων ἐκείνων, τῶν μὲν Ἀσλάνιδων εἰς 19 ἐτῶν, τοῦ δὲ Καττελλορρίζωτου εἰς δεκαετὴ φυλακὴν δι' ἐγκλημα πειρατείας, δι' ἀποφάσεως εἰδικῆς δικαστικῆς ἐπιτροπῆς τῆς 2 Ἰουλίου 1828.

Ἐντέλλεται λοιπὸν τὸ Δικαστήριον τοῦτο τοῖς διαληφθεῖσι φυγοδίκαις, καὶ ἐπὶ ἐγκλήματι οὗσι τῆς ἀρπαγῆς τοῦ πλοίου τρεχαντηρίου, ἰδιοκτησίας τοῦ προρρήθέντος N. Γαβαλά, Κωστῆ Διακάκη, καὶ Ἐμμανουὴλ Μαλλιαράκη, νὰ ἐμφανισθῶσιν αὐτοπροσώπως ἐνώπιόν του ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν μετὰ τὴν διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος δημοσίευσιν τοῦ παρόντος ἐντάλματος· εἰδὲ μὴ, θέλουσιν διακοπῇ ἀπὸ τὴν ἐνέργειαν τῶν πολιτικῶν τῶν δικαιωμάτων.

Προσκαλοῦνται δὲ ἅπασαι αἱ Ἀστυνομίαι καὶ ἐπιτόποι τοῦ κράτους Ἀρχαὶ νὰ ἐπαγρυπνῶσιν εἰς τὴν σύλληψιν

τούτων τῶν φυγοδίκων καὶ εἰς τὴν ἀσφαλῆ ἀποστολὴν αὐτῶν πρὸς τοῦτο τὸ Δικαστήριον.

Ἐν Σαντορῇ, 26 Ἀπριλίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Α. ΒΑΦΙΟΠΟΥΛΟΣ.
Οἱ Συνδικασταὶ ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΠΟΖΕΓΙΟΣ.
ΜΗΝΑΣ ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ.
Ὁ Πάρεδρος ΔΟΜΕΝΙΚΟΣ ΣΑΡΗΣ.
Ὁ Γραμματεὺς Δ. Μαργαρίτου.

Πρὸς τὸν Ἐκδότην τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος.

Ἐν Αἰγίνῃ, τὴν 9 Μαΐου 1830.

Προτοῦ νὰ λάβῃ τὸ κοινὸν τὴν εὐχαρίστησιν νὰ ἰδῇ εἰς φῶς τὸ περὶ τοπογραφίας τῆς Ἀττικῆς σύγγραμμα τοῦ Κ. Πιτλάκη, τοῦ ὁποίου ἡ προκήρυξις ἐφάνη εἰς τὸν 34 Ἀρ. τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος, καλὸν εἶναι πρὸς ὄφελός καὶ τοῦ κοινῶ καὶ αὐτοῦ τοῦ συγγραφέως νὰ παρατηρηθῶν κατὰ τὸ παρὸν παραδρομαί τινες τοῦ Ἀττικῶν τοῦ καλῶς ὡς πρὸς τὸ λεκτικόν, διὰ νὰ εἴμεθα προστακτικώτεροι κατὰ τὸν οἶστον τοῦ γράφειν, ὅταν παρουτιαζώμεθα εἰς τὸ δημόσιον, τῶρα μάλιστα, ἐν ᾧ ἡ γλῶσσά μας μορφοῦται ταυτοχρόνως μετὰ τὸ ἔθνος.

Εἰς τὸν πρῶτον παράγραφον τῆς προκηρύξεώς του λέγει. “Ἐπροκήρυξα περὶ τῆς συλλογῆς τῶν ἐπιγραφῶν, ἥτις ἤθελε τυπωθῇ ἀπὸ τὴν συνδρομὴν τοῦ μακαρίτου Γουλφὸρδ, διὰ τῆς συνδρομῆς ἤθελεν ἴσως νὰ εἰπῇ ὅθεν ἂς προχωρήσωμεν.

Εἰς τὸν τέταρτον παράγραφον (καὶ πρέπει νὰ τὸν ἀντιγράψω ὅλον διὰ νὰ ἐκτιμηθῇ καλῶς ἡ φράσις) λέγει.

“Κρίνω περιττὸν νὰ ἐξηγηθῶ ὅτι οἰκοδομήσας ἐπὶ τῆς ὕλης ὅλων τῶν ἀρχαίων καὶ νέων συγγραφέων, καὶ ἔχων βοηθὸν τὴν ἀγάπην διὰ τὰ προγονικά μας λείψανα καὶ τὴν καθημερινὴν παρατήρησιν αὐτῶν νὰ εὐδοκίμηται εἰς τὴν συγγραφὴν μου. Ἀὐτὸ τὸ μόνον νὰ, δὲν ἐννοῶ ποίαν σημασίαν ἔχει ἐδῶ, μήτε γραμματικῶς πῶς ὑπάρχει· Εἶναι ἄραγε νέος ἀναγραμματισμὸς Ἀττικῆς τοῦ ἂν, καὶ πάλιν μήτε πηγαίνει, μήτε ἔρχεται μετὰ τὸ ὀριττικὸν ῥήμα του ἐξηγηθῶ, ἐκτὸς μόνον ἀνεῖναι χαρχαλισαντικὸς ἰδιωτισμὸς ὡς τὸ, “ἐστω νῆα εἰς ποῦ καὶ νὰ ἐφαγῇ ὁ πῆραχανά.

Ὁ τελευταῖος παράγραφος περιέχει. “Ὅσοι λοιπὸν τῶν φιλομυθῶν ἐπιθυμοῦν τὴν ἀπόκτησιν τοιοῦτου συγγράμματος, εὐχαριστοῦνται νὰ καταγράψουν τὰ ὀνόματά των κτλ. “Τὸ εὐχαριστοῦνται αὐτὸ, πῶς ἐφύτρωσεν ἐδῶ; Ὁ συγγραφεὺς ἤθελεν ἴσως νὰ εἰπῇ ἐμπορῶν νὰ καταγράψουν, ἂς εὐχαριστήσιν νὰ καταγράψουν, ἐπειδὴ τὸ εὐχαριστοῦνται προϋποθέτει βεβαιότητα τινὰ τῆς διαθέσεως καὶ εὐχαριστήσεως τῶν φιλομυθῶν, περὶ τῆς ὁποίας ἡ λογιότης του δὲν εὐνόητο νὰ ἔχῃ προϋπάρχουσαν εἰδήσιν. Παρακατιῶν δὲ λέγει. “τὴν δὲ πληρωμὴν, θέλουσι καταβάλλει μετὰ τὴν παραλαβὴν τοῦ βιβλίου. ἂς με συγχωρήσῃ ὁ συγγραφεὺς νὰ τῶν κάμω τὴν παρατήρησιν ὅτι χορήματα, ποσότητες, ἄλλο τι καταβάλλεται, πληρωμὴ ὅμως δὲν καταβάλλεται, ἤτοι δὲν λέγεται εἰς τὴν γλῶσσάν μας, ἐκτὸς μόνον ἂν ἡ οἰκοδομὴ τῆς φράσεως εἶναι γοιθική, ἐπειδὴ βλέπω ὅτι ὁ συγγραφεὺς καταγίνεται νὰ οἰκοδομῇ ἐπὶ ὕλης. Καὶ ταῦτα μὲν παραινενικῶς καὶ ὄχι βέβαια ἀπὸ ἄλλου λόγον κινούμενος, παρὰ χάριν φιλοκαλίας, διὰ νὰ μὴ καταντήσῃ τέλος ἡ γλῶσσά μας ἐνατέρας ἀηδὲς.